

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Titvlvs XV. De frigidis, & maleficiatis, & impotentia coeundi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. III.

An dispensatio obtenta à Papa contrahendi matrimonium inter consanguineos in gradu prohibito valeat si in ea falsa causa expressa sit.

Decisio hujus questionis satis quidem haberi possit ex *Lib. I. Decretal. Tit. De rescriptis.* videri tamen etiam de ea potest *c. Quia circa 6. h. t. & Auth. Metho.* circa hujus capituli explicationem hoc §.

S E C T I O I V.

De impedimento publicæ honestatis orto ex matrimonio rato, & nondum consummato.

Dehoc impedimento, quatenus oritur ex sponsalibus de futuro dictam *Tit. 1. hujus libri, Sect. 1. §. 6.* quatenus

verò oritur ex matrimonio rato, & nondum consummato, hic de eo agendum. Quia in re certum est, quòd ex matrimonio rato, & nondum consummato, etiam si hoc irritum fuerit (nisi irritum sit ex defectu consentus) oritur impedimentum hoc dirimens cum conjugalis suæ uxoris matrimonium, atque ad quartum gradum inclusivè; neque enim juris antiqui constitutiones contra Tridentinum, quoad hoc publicæ honestatis impedimentum ex matrimonio rato, prout declaravit Pius V. in *suâ Bullâ ad Romanum 1568. 21. Julij data,* & consequenter, quod de jure antiquo statutum fuit circa impedimentum hoc ex sponsalibus de futuro, circa hoc impedimentum ex matrimonio rato omnino observandum est, cum contracto circa illud, quatenus ex sponsalibus de futuro oritur, ad hoc impedimentum, quatenus ex matrimonio rato oritur, extendenda non sit.

T I T U L U S X V.

DE FRIGIDIS, & MALEFICIATIS, & IMPOTENTIA COEUNDI.

Impotentia, de qua hoc Titulo agitur, & non tantum sterilitas est proles generationem impediens, quæ nec impediens, nec dirimens impedimentum est; sed idem dicit, ac non posse copulam perfectam maritalem habere, & impedimentum dirimens est, alia est naturalis, orta scilicet ex naturali aliquo defectu; alia ex maleficio Diabolico; alia perpe-

tua, quæ sine miraculo, aut per cohibitos Ecclesie exorcismos, vel sine peccatis illicitæ v. g. incantationis, gravis periculæ vitæ, aut damni corporalis, &c. tolli non potest; alia temporalis, quæ per licita & ordinaria remedia, naturalia, vel spiritualia, &c. tolli potest; alia est abstergens, quæ respectu cujuscunque personæ impotentem aliquem facit; alia respectu quæ

quã quis respectu certæ tantum personæ impotens est; alia præcedit matrimonium; alia illud contractum subsequitur, &c.

§. I.

Quinam sint impotentes ad matrimonium contrahendum, vel non?

In genere dici potest, quod impotentes illi sint ad matrimonium contrahendum, qui sunt impotentes, ad perfectam copulam maritalem, unde unde demum impotentia hæc proveniat, v. Quod sedem 2. h. 2. cum enim matrimonium ex natura sua institutum sit ad proli generationem, hæc autem naturaliter sine copula perfecta haberi non possit, consequenter, ubi est dicta impotentia, de jure naturæ matrimonium subsistere non potest. Ex qua doctrina in specie sequitur primò Eunuchos seu spadones, & utroque testiculo castratos, aut caecantes non posse contrahere matrimonium. Secundò sequitur, senes etiam decrepitos matrimonium contrahere posse, quamvis enim senectus sæpius sterilitatem inducat, non tamen impedit perfectum actum conjugalem. Tertio sequitur mulieres, quæ non possunt parere sine vitæ periculo, vel non nisi factum mortuum pariunt, matrimonium tamen contrahere posse, si aliàs ineptæ non sint ad perfectam copulam conjugalem. Quarto sequitur, quod etiam in articulo mortis constitutus validè matrimonium contrahere possit, cum potentia ad actum conjugalem in tali per se non deficiat, quamdiu vivit.

§. II.

An, & qualis impotentia coeundi dirimat matrimonium?

Impotentia perpetua, & absoluta respectu omnium, si præcedat matrimonium, dirimit illud jure naturæ, sive impotentia hæc à contrahentibus cognita fuerit, sive fuerit ignorata: neque enim potest talis corpus suum tradere alteri ad actum sibi absolutè, & perpetuò impossibilem. Quid si tamen per miraculum v. g. talis impotentia postmodum ceteretur, matrimonium illud absolutè nullum, per novum postea supervenientem consentum, validum fieri possit. Si verd impotentia illa respectiva tantum sit, & perpetua, nulliter quidem contrahitur cum ea, respectu cujus impotentia adest, non autem cum aliis; cum respectu illius quidem certæ personæ impossibilis sit actus conjugalis, non autem respectu aliarum. Et denique si temporalis tantum impotentia sit, quæ per media licet, & ordinaria, sive spiritualia, sive naturalia, tolli potest, non dirimitur matrimonium subsequens, cum tales non sint absolutè impotentes ad actum conjugalem, sed tantum ad tempus; sicuti enim ad solvendum obligare se potest, qui in præsentem quidem, non tamen absolutè ad solvendum est impotens, ita etiam in nostro casu fieri potest.

es* * 50

§. III.

Referuntur, & explicantur varii casus in specie, in quibus propter impotentiam coeundi, matrimonium dissolvitur, vel separatur, aut non separatur.

Videatur de his, quæ in variis capitulis, tam hoc, quàm sequenti §. & §. 5. examinantur, Auctor Meth. ubi etiam multa referuntur, de probatione hujus impotentia, de triennio experientia, de

juramento utriusque conjugis, & propinquorum, de impotentia, quæ supervenit matrimonio contracto, & nonnunquam dissolvit, quamvis copulatio fiat illicitam, de incisione fetendi, ratione arctitudinis, quæ omnia capitula valde cautè intelligenda, ob gravia iudicia, rectius Auctoribus variè interpretantur, quàm ut in compendium deducantur.

TITVLVS XVI.

DE MATRIMONIO CONTRACTO CONTRA INTERDICTUM ECCLESIAE.

§. I.

An & qua ratione Matrimonium contractum contra Interdictum Ecclesiae dirimatur, vel impediat.

Interdicit, seu prohibet Ecclesia nuptias, nonnunquam per Canonem, sive Legem Ecclesiasticam; prout certis temporibus prohibentur fieri non tam matrimonium, quàm nuptiales solemnitates, tempore Adventus v. g. tempore Quadragesimæ &c. nonnunquam interdicit seu prohibet matrimonij contractum Index Ecclesiasticus, qui ob legitimam causam, ne matrimonium contrahatur, prohibet, eò quod priora v. g. sponsalia dissoluta nondum sint, vel

quoddam subesse impedimentum timetur. Tertio nonnunquam Parochus ipse contrahentium tale matrimonium prohibet, eò quod v. g. videatur inter contrahentes aliquod impedimentum esse. Quod contra prohibitionem ab Ecclesiastico Iudice, vel Parocho factam matrimonium contrahatur, validum quidem illud erit, illicitè tamen contrahatur, cum prohibitio talis non sit impedimentum dirimens, sed impediens tantum, & si fiat talium conjugum ad tempus separatio, hæc non fiat, quoad vinculum, sed tantum quoad thorum.

